Lag om ändring i förvaltningsprocesslagen (1971: 291);

utfärdad den 17 december 1973.

SFS 1973: 1107

Utkom från trycket den 28 dec. 1973

Kungl. Maj:t förordnar med riksdagen[1], att 1, 9, 27 och 33 §§ förvaltningsprocesslagen (1971: 291) skall ha nedan angivna lydelse.

1 § Denna lag gäller rättskipning i regeringsrätten, kammarrätt, skatterätt, fastighetstaxeringsrätt och länsrätt.

9 § Förfarandet är skriftligt.

I handläggningen får ingå muntlig förhandling beträffande viss fråga, när det kan antagas vara till fördel för utredningen.

I kammarrätt, skatterätt, fastighetstaxeringsrätt och länsrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild som för talan i målet begär det samt förhandlingen ej är obehövlig och ej heller särskilda skäl talar mot det.

27 § Finner skatterätt, fastighetstaxeringsrätt eller länsrätt att förhör med vittne eller sakkunnig lämpligen bör hållas av annan skatterätt, fastighetstaxeringsrätt eller länsrätt, får rätten efter samråd med denna besluta härom.

I fråga om bevisupptagning enligt första stycket gäller 35 kap. 10 och 11 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar.

[1] Prop. 1973: 162, SkU 70, rskr 391.

33 § Mot skatterätts, fastighetstaxeringsrätts och länsrätts beslut föres talan hos kammarrätt. Mot kammarrätts beslut föres talan hos regeringsrätten. Talan föres genom besvär.

Talan får föras av den som beslutet angår, om det gått honom emot.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1975.

CARL GUSTAF

LENNART GEIJER
(Justitiedepartementet)